

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa A. A., M. S. i G. T.

przeciwko Miastu W.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 stycznia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 24 lutego 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej w części dotyczącej rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1 (pierwszym) zaskarżonego wyroku oddalającego powództwo o zapłatę odsetek ustawowych:

- na rzecz powoda A. A. od kwoty 616 400 (sześćset szesnaście tysięcy czterysta) zł za okres od dnia 22 grudnia 2004 r. do dnia 27 stycznia 2007 r.;

- na rzecz powódki G. T. od kwoty 659 640 (sześćset pięćdziesiąt dziewięć tysięcy sześćset czterdzieści) zł za okres od dnia 7 listopada 2005 r. do dnia 27 stycznia 2007 r.;

- na rzecz powódki M. S. od kwoty 1 319 280 (milion trzysta dziewiętnaście tysięcy dwieście osiemdziesiąt) zł za okres od dnia 7 listopada 2005 r. do dnia 27 stycznia 2007 r.;

- 2) odrzuca skargę kasacyjną w pozostałej części;**
- 3) zasądza od powodów na rzecz pozwanego kwoty po 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - stanowią podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powodowie A. A., M. S. i G. T. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 lutego 2016 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparli na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., tj. istnieniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Drugie ze sformułowanych w skardze kasacyjnej zagadnień prawnych dotyczy kwestii, czy roszczenie o zapłatę odsetek ustawowych dochodzonych przez właścicieli nieruchomości na podstawie art. 37 ust. 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 ze zm.) podlega na podstawie uregulowań kodeksu cywilnego 3-letniemu okresowi przedawnienia. Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, gdyż w ocenie Sądu Najwyższego nie budzi ono poważniejszych wątpliwości co do sposobu jego rozwiązania. Nie przekonują

argumenty powołane przez skarżących powołane dla uzasadnienia stanowiska prawnego odmiennego od przyjętego przez Sąd drugiej instancji co do terminu przedawnienia roszczenia odsetkowego. Co charakterystyczne powołane przez nich motywy co do istnienia w sprawie istotnego zagadnienia prawnego nie wynikają ani z orzecznictwa sądowego, ani też w wypowiedzi przedstawicieli nauki prawa. Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówiono przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w części dotyczącej rozstrzygnięcia zawartego w punkcie pierwszym zaskarżonego wyroku w części oddalającej powództwo o zapłatę odsetek ustawowych:

- na rzecz powoda A. A. od kwoty 616 400 zł za okres od dnia 22 grudnia 2004 r. do dnia 27 stycznia 2007 r.;
- na rzecz powódki G. T. od kwoty 659 640 zł za okres od dnia 7 listopada 2005 r. do dnia 27 stycznia 2007 r.;
- na rzecz powódki M. S. od kwoty 1 319 280 zł za okres od dnia 7 listopada 2005 r. do dnia 27 stycznia 2007 r.

W pozostałej części - do której odnosi się pierwsze ze sformułowanych w skardze kasacyjnej zagadnień prawnych - skarga kasacyjna jako wniesiona od nieistniejącego rozstrzygnięcia podlegała odrzuceniu. Powodowie bowiem na etapie postępowania apelacyjnego domagali się uwzględnienia wyższych kwot od tych, które wskazali w swoim żądaniu przed Sądem pierwszej instancji oraz w apelacji. Sąd drugiej instancji, powołując się na treść art. 383 k.p.c., uznał, że żądanie takie jest niedopuszczalne, a w konsekwencji - czemu dał jednoznaczny wyraz w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku - rozpoznał sprawę w granicach, w jakich była ona rozpoznawana przez Sąd Okręgowy. W tej sytuacji oddalenie apelacji powodów w pozostałej części (pkt 2 wyroku Sądu Apelacyjnego) nie zawiera w sobie rozstrzygnięcia o wyższych kwotach ponad, te które powodowie wskazali wcześniej, przed Sądem pierwszej instancji. Skarga kasacyjna w tym zakresie odnosi się więc do żądań, o których nie rozstrzygał Sąd drugiej instancji w zaskarżonym wyroku. Dodać należy, iż jeżeli z norm prawa materialnego wynika określone prawo podmiotowe - w tym prawo do żądania nabycia nieruchomości, według ceny odpowiadającej wartości nieruchomości z chwili orzekania - dochodzący ochrony tego prawa w postępowaniu sądowym musi skonkretyzować

swoje żądanie co do wszystkich elementów składających się na oświadczenie woli, które ma złożyć strona pozwana (art. 64 k.c.), a sąd jest związany tak określonym żądaniem. Z tych względów skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

O kosztach postępowania, na wniosek strony pozwanej zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną, orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99, 108 § 1 i 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz przepisów § 21 w zw. z § 15 i § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804).